

szélhárfa

[szelharfa.gif](#) [1]

.

A szélhárfa (Aeolian Harp) ókori eredetű [húros hangszer](#) [2], ami Aeolusz-ról, a görögök szél-istenéről kapta az eolhárfa nevet.

A fadobozra feszített, egyforma hosszú, de különböző vastagságú [húr](#) [3]ok a levegő mozgására, fuvallatára szólalnak meg.

Olcsó, igénytelen hangszer: gyakorlást nem igényel, és a szél is ingyen van.

► [hangszobor](#) [4], [gépzene](#) [5]

Madách Imre:

Szélhárfa

Szélhárfa a költő keble, ha
Némán, magába zárva áll,
Sok szép daleszme szunnyadozva,
Mint a virág bimbója vár.

S ha illatos szél lenge csókja
Hoz rája rózsalevelet,
Megcsendül ím a hárfa hangja
És zeng édes lány éneket.

Ha jó az ősz fagyos szelével
És sárga lombot hord legott,
Gyászos rokonság érzetében
A hárfa húr is felzokog.

De hogy ha Istennek haragja
Viharzik a szent hon felett,
Mi hárfa volt, most vész harangja
És felsikolt és megreped.

A Wikiforrásból: „<http://hu.wikisource.org/wiki/Sz%C3%A9lh%C3%A1rfa> [6]”

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/szelharfa>

Hivatkozások:

- [1] <https://www.zenci.hu/sites/www.zenci.hu/files/kep/09/szelharfa.gif>
- [2] <https://www.zenci.hu/szocikk/huros-hangszer>
- [3] <https://www.zenci.hu/szocikk/hur>
- [4] <https://www.zenci.hu/szocikk/hangszobor>
- [5] <https://www.zenci.hu/szocikk/gepzene>
- [6] <http://hu.wikisource.org/wiki/Sz%C3%A9lh%C3%A1rfa>